

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA

(2021. április 30.)

a makroprudenciális politikai intézkedések határokön átnyúló hatásainak értékeléséről és az ezen intézkedésekre vonatkozó önkéntes viszonzásról szóló ERKT/2015/2 ajánlás módosításáról

(ERKT/2021/3)

(2021/C 222/01)

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET IGAZGATÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. és 16–18. cikkére,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 458. cikke (8) bekezdésére,

tekintettel a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréséről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 134. cikke (5) bekezdésére,

tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2011. január 20-i ERKT/2011/1 európai rendszerkockázati testületi határozatra ⁽⁴⁾ és különösen annak 18–20. cikkére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽⁵⁾, és különösen annak IX. mellékletére,

mivel:

- (1) Az eredményes és következetes nemzeti makroprudenciális politikai intézkedések biztosítása érdekében fontos, hogy az uniós jog által előírt kötelező viszonzást önkéntes viszonzással egészítse ki.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

⁽³⁾ HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

⁽⁴⁾ HL C 58., 2011.2.24., 4. o.

⁽⁵⁾ HL L 1., 1994.1.3., 3. o.

- (2) A makroprudenciális politikai intézkedésekre vonatkozó önkéntes viszonyosság ERKT/2015/2 európai rendszerkockázati testületi ajánlásban⁽⁶⁾ meghatározott keretének célja annak biztosítása, hogy a valamely tagállamban⁽⁷⁾ aktivált minden kitétségalapú makroprudenciális politikai intézkedés tekintetében a többi tagállamban viszonyosságot biztosítsanak.
- (3) Az EGT-megállapodás IX. mellékletének (Pénzügyi szolgáltatások) módosításáról szóló, 2019. március 29-i 79/2019 EGT vegyes bizottsági határozat [2019/2133]⁽⁸⁾ 2020. január 1-jei hatállyal belefoglalta a 2013/36/EU irányelvet és az 575/2013/EU rendeletet az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásba (EGT-megállapodás). A 2013/36/EU irányelvet és az 575/2013/EU rendeletet jelentősen módosító (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁹⁾ és (EU) 2020/873 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁰⁾ még nem foglalták bele az EGT-megállapodásba.
- (4) A Finansdepartementet (a norvég pénzügyminisztérium) mind a 2013/36/EU irányelv 133. cikke (1) bekezdésének, mind az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában kijelölt hatóságként jár el, mivel az EGT-megállapodásnak megfelelően 2020. január 1-jén Norvégiára és Norvégiában alkalmazni kellett az irányelvet és a rendeletet (a továbbiakban megfelelően: „a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD”, és „a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR”). 2020. november 5-én a Finansdepartementet a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD 133. cikkének (1) bekezdése alapján értesítette az ERKT-t arról a szándékáról, hogy hitelintézetekre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát, valamint a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert alkalmazó hitelintézetek lakóingatlanl és kereskedelmi ingatlanokkal kapcsolatos kitétségeire alkalmazandó átlagos kockázati súlyra vonatkozó alsó korlátot határoz meg.
- (5) 2020. december 4-én az ERKT elfogadta az ERKT/2020/14 európai rendszerkockázati testületi ajánlást⁽¹¹⁾, amelyben azt ajánlotta, hogy a Norvégiában alkalmazni tervezett rendszerkockázati tőkepufferrátát a Finansdepartementet által megcélzott kockázat szempontjából indokoltnak, megfelelőnek, arányosnak, eredményesnek és hatékonynak kell tekinteni. A Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikkének (10) bekezdése értelmében a tagállamok a rendelet 458. cikkének (4) bekezdésében meghatározott eljárástól eltérve a rendeletben foglaltakon túl is növelhetik a kockázati súlyokat.
- (6) 2020. december 31. óta a Norvégiában engedélyezett hitelintézetekre i. a norvég kitétségek tekintetében a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD 133. cikke alapján 4,5 %-os rendszerkockázati tőkepuffer követelmény vonatkozik; ii. a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontja alapján 20 %-os alsó korlát vonatkozik a norvég lakóingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében; és iii. a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontja alapján 35 %-os alsó korlát vonatkozik a norvég kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében. A fejlett IRB-módszert nem használó hitelintézetek tekintetében azonban 2022. december 31-ig valamennyi kitétségre 3 %-os rendszerkockázati tőkepufferrata vonatkozik, azt követően pedig a belföldi kitétségekre megállapított rendszerkockázati tőkepufferrata 4,5 %.
- (7) 2021. február 2-án a Finansdepartementet viszonyosság iránti kérelmet nyújtott be az ERKT-hoz a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD 134. cikkének (4) bekezdése szerinti rendszerkockázati tőkepufferrata, valamint a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikkének (8) bekezdése szerinti átlagos kockázati súlyra vonatkozó alsó korlát tekintetében.

⁽⁶⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2015/2 ajánlása (2015. december 15.) a makroprudenciális politikai intézkedések határon átnyúló hatásainak értékeléséről és az ezen intézkedésekre vonatkozó önkéntes viszonyosságról (HL C 97., 2016.3.12., 9. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás IX. melléklete 14. pontjának a) alpontja és 14a. pontjának a) alpontja úgy rendelkezik, hogy a „tagállam(ok)” és az „illetékes hatóságok” kifejezések úgy értendők, hogy a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben szereplő jelentésük mellett az EFTA-államokat és azok illetékes hatóságait is magukban foglalják.

⁽⁸⁾ HL L 321., 2019.12.12., 170. o.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmozás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/873 rendelete (2020. június 24.) az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő bizonyos kiigazítások tekintetében történő módosításáról (HL L 204., 2020.6.26., 4. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2020/14 ajánlása (2020. december 4.) a rendszerkockázati tőkepufferrata 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti meghatározására irányuló norvég értesítésről; elérhető az ERKT honlapján.

- (8) A Finansdepartementet által az ERKT-hoz benyújtott kérelem nyomán, valamint: i. a Norvégiában alkalmazott makroprudenciális politikai intézkedések végrehajtásából eredő, elszivárgások és szabályozási arbitrázs formájában megmutatkozó határon átnyúló kedvezőtlen hatások kialakulásának megakadályozása érdekében; és ii. az uniós jelzáloghitelezők közötti egyenlő versenyfeltételek megőrzése érdekében az ERKT igazgatótanácsa elhatározta, hogy ezeket az intézkedéseket felveszi azon makroprudenciális politikai intézkedések jegyzékébe, amelyek tekintetében az ERKT/2015/2 ajánlás viszonyosság biztosítását ajánlja.
- (9) Mivel a Norvégiában engedélyezett hitelintézetekre még nem vonatkozik az (EU) 2019/878 irányelv, az irányelvet már végrehajtó tagállamok érintett hatóságai számára lehetővé kell tenni a norvég rendszerkockázati tőkepufferrata tekintetében viszonyosság biztosítását oly módon és olyan szinten, amely figyelembe veszi a tagállamokban és a Norvégiában alkalmazandó tőkekövetelmények közötti átfedéseket vagy eltéréseket mindaddig, amíg az (EU) 2019/878 irányelvet szintén be nem emelik az EGT-megállapodásba.
- (10) Tekintettel a Covid19-világjárvány bankszektorra gyakorolt folyamatos hatásaira és a rendszerkockázati tőkepufferrata méretére, megfelelő elegendő időt rendelkezésre bocsátani a viszonyosság biztosítására a bejelentett intézkedések tekintetében.
- (11) Az ERKT/2015/2 ajánlást erre tekintettel megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

MÓDOSÍTÁSOK

Az ERKT/2015/2 ajánlás a következőképpen módosul:

1. Az 1. szakaszban a C(1) ajánlás helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy biztosítsák a viszonyosságot a más érintett hatóságok által elfogadott azon makroprudenciális politikai intézkedések tekintetében, amelyek tekintetében az ERKT a viszonyosság biztosítását ajánlotta. A viszonyosság biztosítása ajánlott a következő, a mellékletben részletesebben leírt intézkedések tekintetében:

Belgium:

- a Belgiumban engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB-módszert használó hitelintézetekre az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott, a Belgiumban található lakóingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni kitétségekre vonatkozó, az alábbiakból álló kockázatisúly-többllet:
 - a) egy átalány jellegű, 5 százalékpontos kockázatisúly-többllet; és
 - b) a Belgiumban található lakóingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni kitétségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlagának 33 százalékát kitevő arányos kockázatisúly-többllet;

Franciaország:

- az 575/2013/EU rendelet 395. cikkének (1) bekezdése szerinti nagykockázat-vállalásokra vonatkozó határérték szigorítása a figyelembe vehető tőke 5 százalékára a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező, súlyosan eladósodott nagy nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségek tekintetében, amelyet a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre (G-SII-k) és egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre (O-SII-k) a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén kell alkalmazni az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja ii. alpontjának megfelelően;

Luxemburg:

- jogilag kötelező érvényű hitelfedezeti (LTV) korlátok a luxemburgi lakóingatlanokhoz kapcsolódó új jelzáloghitelek esetében, a hitelfelvevők különböző kategóriáira vonatkozó eltérő LTV-korlátokkal:
 - a) 100 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző, első alkalommal vásárlókra;
 - b) 90 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző egyéb, azaz nem első alkalommal vásárló vevőkre. Ezt a korlátot arányosan, portfóliókeret útján hajtják végre. Konkrétan, a hitelezők az e hitelfelvevőknek nyújtott új jelzálogportfólió 15 %-át 90 % feletti, de a maximális 100 % mérték alatti LTV-vel bocsáthatják ki;
 - c) 80 %-os LTV-korlát vonatkozik az egyéb jelzáloghitelekre (ideértve a bérbeadásra vásárolt ingatlanok szegmensét is).

Norvégia:

- az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) (*) szerint Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó 2013/36/EU irányelv (a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD) 133. cikkével összhangban a norvég kitétségekre alkalmazott 4,5 %-os rendszerkockázati tőkepufferráta, a Norvégiában engedélyezett valamennyi hitelintézet vonatkozásában;
- az EGT-megállapodás szerint Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó 575/2013/EU rendelet (a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR) 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontjával összhangban a norvég lakóingatlan-kitétségekre alkalmazott, az átlagos kockázati súlyra vonatkozó 20 %-os alsó korlát a Norvégiában engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert használó hitelintézetek vonatkozásában;
- a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontjával összhangban a norvég kereskedelmiingatlan-kitétségekre alkalmazott, az átlagos kockázati súlyra vonatkozó 35 %-os alsó korlát a Norvégiában engedélyezett, a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB módszert használó hitelintézetek vonatkozásában.

Svédország:

- a Svédországban engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB-módszert használó hitelintézetekre az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott hitelintézet-specifikus, 25 százalékos alsó korlát a svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlanl fedezett, lakossággal szembeni kitétségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlaga tekintetében.

(*) HL L 1, 1994.1.3, 3. o.”

2. A melléklet helyébe ezen ajánlás melléklete lép.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2021. április 30-án.

az ERKT titkárságának vezetője,
az ERKT igazgatótanácsa nevében
Francesco MAZZAFERRO

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

Belgium

A Belgiumban engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB-módszert használó hitelintézetek számára előírt és az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott, a Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázatisúly-többség. Ezt két összetevő alkotja:

- a) **egy átalány jellegű, 5 százalékpontos kockázatisúly-többség; és**
- b) **a Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitettséggel súlyozott átlagának 33 százalékát kitevő arányos kockázatisúly-többség.**

I. Az intézkedés leírása

1. Az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott és a Belgiumban engedélyezett, az IRB-módszert használó hitelintézetek számára előírt belgiumi intézkedést egy a Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségekre alkalmazandó kockázatisúly-többség alkotja, amely két összetevőből áll:
 - a) Az első összetevő a Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek kockázati súlyának 5 százalékponttal történő emelése, amelyre a kockázatisúly-többség második részének b) pont szerinti kiszámítása után kerül sor.
 - b) A második összetevőt a Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitettséggel súlyozott átlagának 33 százalékát kitevő kockázatisúly-emelés alkotja. A kitettséggel súlyozott átlag az egyedi hitelek 575/2013/EU rendelet 154. cikkével összhangban kiszámított kockázati súlyainak átlaga, a vonatkozó kitettségértékkel súlyozva.

II. Viszonosság

2. Az 575/2013/EU rendelet 458. cikkének (5) bekezdésével összhangban a vonatkozó tagállamok érintett hatóságai számára ajánlott, hogy a belgiumi intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonosságot azáltal, hogy azt a C(3) ajánlásban megjelölt határidőn belül a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó hitelintézetek Belgiumban található fióktelepeire alkalmazzák.
3. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a belgiumi intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonosságot azáltal, hogy azt a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó azon hitelintézetekre alkalmazzák, amelyek Belgiumban található lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni közvetlen kitettséggel rendelkeznek. A C(2) ajánlással összhangban az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a C(3) ajánlásban megjelölt határidőn belül az aktiváló hatóság által Belgiumban végrehajtott intézkedéssel azonos intézkedést alkalmazzanak.
4. Amennyiben az országukban ugyanaz a makroprudenciális politikai intézkedés nem elérhető, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az ERKT-val való konzultációt követően az országukban elérhető olyan makroprudenciális politikai intézkedést alkalmazzanak, amely a fent említett intézkedéssel, amelynek tekintetében a viszonosság biztosítása ajánlott, leginkább egyenértékű hatással rendelkezik, beleértve a 2013/36/EU irányelv VII. címe 2. fejezetének IV. szakaszában rögzített felügyeleti intézkedések elfogadását és felügyeleti hatásköröket is. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az egyenértékű intézkedést legkésőbb ezen ajánlás *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételétől számított négy hónapon belül fogadják el.

III. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték

5. A de minimis elv – intézkedés tekintetében viszonosságot biztosító – érintett hatóságok általi esetleges alkalmazásának irányítása érdekében az intézkedéshez 2 milliárd euro összegű, a jelentős jellegre vonatkozó intézményspecifikus küszöbérték kapcsolódik.
6. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a vonatkozó tagállam érintett hatóságai mentességet biztosíthatnak a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó azon hitelintézetek számára, amelyeknek a belgiumi lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettsége nem jelentős, vagyis a jelentős jellegre vonatkozó 2 milliárd euro összegű küszöbérték alatti kitettséggel rendelkeznek. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték alkalmazása során az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitettségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a belgiumi intézkedést a korábban mentesített, belföldön engedélyezett egyedi hitelintézetekre alkalmazzák, amennyiben azok túllépik a 2 milliárd eurós küszöbértéket.

7. Ahol nincsenek a vonatkozó tagállamban engedélyezett, Belgiumban található fiókteleppel rendelkező vagy Belgiumban található lakóingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni közvetlen kitétséggel rendelkező olyan hitelintézetek, amelyek az IRB-módszert használják és a belgiumi lakóingatlan-piacca szemben 2 milliárd euro vagy azt meghaladó mértékű kitétséggel rendelkeznek, a vonatkozó tagállamok érintett hatóságai dönthetnek úgy, hogy az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszában foglaltak szerint nem biztosítják a viszonyosságot a belgiumi intézkedés tekintetében. Ebben az esetben az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitétségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a belgiumi intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonyosságot, amennyiben az IRB-módszert használó valamely hitelintézet túllépi a 2 milliárd eurós küszöbértéket.
8. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a jelentős jellegre vonatkozó 2 milliárd eurós küszöbérték a küszöbérték ajánlott maximális szintjét jelenti. A viszonyosságot biztosító érintett hatóságok ezért a javasolt küszöbérték alkalmazása helyett országukra vonatkozóan adott esetben meghatározhatnak alacsonyabb küszöbértéket, vagy az intézkedés tekintetében biztosíthatnak viszonyosságot a jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték nélkül.

Franciaország

Az 575/2013/EU rendelet 395. cikkének (1) bekezdése szerinti nagykockázat-vállalásokra vonatkozó határérték szigorítása a figyelembe vehető tőke 5 százalékára a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező, súlyosan eladósodott nagy nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségek tekintetében, amelyet a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre (G-SII-k) és egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre (O-SII-k) a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén kell alkalmazni az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja ii. alpontjának megfelelően

I. Az intézkedés leírása

1. Az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja ii. alpontjának megfelelően alkalmazott francia intézkedés, amelyet a G-SII-k és O-SII-k tekintetében a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén kell alkalmazni (nem szubkonszolidált szinten), a nagykockázat-vállalásokra vonatkozó határérték figyelembe vehető tőke 5 százalékára való szigorításából áll, amelyet a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező, súlyosan eladósodott nagy nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségekre kell alkalmazni.
2. A nem pénzügyi vállalat természetes személy vagy a magánjog hatálya alá tartozó, franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy, amely a szintjén és a konszolidáció legmagasabb szintjén az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) A. mellékletének 2.45. pontja szerint meghatározott nem pénzügyi vállalatok szektorhoz tartozik.
3. Az intézkedést a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségekre kell alkalmazni, és a kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportjai felé fennálló kitétségekre a következők szerint:
 - a) A konszolidáció legmagasabb szintjén franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportjához tartozó nem pénzügyi vállalatok tekintetében az intézkedés a csoport és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 39. pontja szerint vele kapcsolatban álló valamennyi szervezet felé fennálló nettó kitétség összegére alkalmazandó;
 - b) A konszolidáció legmagasabb szintjén nem franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportjához tartozó nem pénzügyi vállalatok tekintetében az intézkedés alkalmazandó:
 - i. a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségek összegére;
 - ii. azon franciaországi vagy külföldi szervezetek felé fennálló kitétségek összegére, amelyek vonatkozásában az i. alpontban hivatkozott nem pénzügyi vállalatok közvetlen vagy közvetett ellenőrzést gyakorolnak az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 39. pontja szerint; és
 - iii. azon franciaországi vagy külföldi szervezetek felé fennálló kitétségek összegére, amelyek gazdaságilag függenek az i. alpontban hivatkozott nem pénzügyi vállalatoktól az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 39. pontja szerint.

Ezért tehát nem tartozik az intézkedés hatálya alá az a nem pénzügyi vállalat, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye nem Franciaországban van, és amely nem valamely franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalat leányvállalata vagy gazdaságilag ilyentől függő szervezet, és amely felett ilyen nem gyakorol közvetlen vagy közvetett ellenőrzést.

Az 575/2013/EU rendelet 395. cikkének (1) bekezdésével összhangban az intézkedést azt követően kell alkalmazni, hogy az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkével összhangban figyelembe vették a hitelkockázat-mérséklési technikák és mentességek hatását.

4. A G-SII-nek vagy O-SII-nek nagynek kell tekinteni a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalatot, ha a nem pénzügyi vállalat vagy a 3. pont szerinti kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportja felé fennálló eredeti kitétsége legalább 300 millió euro. Az eredeti kitétség értékét az 575/2013/EU rendelet 389. és 390. cikkével összhangban kell kiszámítani azt megelőzően, hogy az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkével összhangban figyelembe veszik a hitelkockázat-mérséklési technikák és mentességek hatását, a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (**). 9. cikke szerinti adatszolgáltatásnak megfelelően.
5. A nem pénzügyi vállalat akkor minősül súlyosan eladósodottnak, ha tőkeáttételi mutatója meghaladja a 100 %-ot, és a pénzügyi költségek fedezeti mutatója 3 alatt marad, a csoport konszolidáció legmagasabb szintjén számítva a következők szerint:
 - a) A tőkeáttételi mutató a teljes adósság a készpénz kivételével és a tőkeállomány aránya; és
 - b) A pénzügyi költségek fedezeti mutatója az arány egyrészt a hozzáadott érték plusz működési támogatások, mínusz: i. bérköltség; ii. működési adók és járulékok; iii. egyéb nettó működési költségek, kivéve a nettó kamatot és kamatjellegű ráfordításokat; és iv. leértékelődés és értékcsökkenés, valamint másrészt a kamat és kamatjellegű ráfordítások között.A mutatókat az alkalmazandó standardokkal összhangban meghatározott, a nem pénzügyi vállalat pénzügyi kimutatásaiban szereplő, adott esetben könyvvizsgáló által tanúsított számviteli aggregátumok alapján számítják ki.

II. Viszonosság

6. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a francia intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonosságot azáltal, hogy azt a belföldön engedélyezett G-SII-kre és O-SII-kre alkalmazzák a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén.
7. Amennyiben az országukban ugyanaz a makroprudenciális politikai intézkedés nem elérhető, a C(2) ajánlással összhangban, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az ERKT-val való konzultációt követően az országukban elérhető olyan makroprudenciális politikai intézkedést alkalmazzanak, amely a fent említett intézkedéssel, amelynek tekintetében a viszonosság biztosítása ajánlott, leginkább egyenértékű hatással rendelkezik. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az egyenértékű intézkedést legkésőbb ezen ajánlás *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételétől számított hat hónapon belül fogadják el.

III. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték

8. A de minimis elv intézkedés tekintetében viszonosságot biztosító érintett hatóságok általi esetleges alkalmazásának irányítása érdekében az intézkedéshez a jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbérték kapcsolódik, amely a következőkből áll:
 - a) 2 milliárd euro összegű küszöbérték a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k teljes eredeti kitétségei tekintetében a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén a francia nem pénzügyi vállalati szektor vonatkozásában;
 - b) 300 millió euro összegű küszöbérték a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k tekintetében, amelyek vonatkozásában az a) pontban szereplő küszöbértéket eléri vagy meghaladja:
 - i. a valamely franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalat felé fennálló egyetlen eredeti kitétség;
 - ii. a konszolidáció legmagasabb szintjén franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportja felé fennálló eredeti kitétségek 3. pont a) alpontjával összhangban számított összege;
 - iii. a konszolidáció legmagasabb szintjén nem franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező kapcsolt nem pénzügyi vállalatok csoportjához tartozó, franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nem pénzügyi vállalatok felé fennálló eredeti kitétségek összege, a 680/2014/EU végrehajtási rendelet VIII. mellékletének C 28.00 és C 29.00 tábláján jelente;
 - c) A G-SII-k és O-SII-k figyelembe vehető szavatolótőkéje 5 %-ának megfelelő küszöbérték a konszolidáció legmagasabb szintjén, a b) pontban azonosított kitétségek vonatkozásában azt követően, hogy az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkével összhangban figyelembe vették a hitelkockázat-mérséklési technikák és mentességek hatását.

A b) és c) alpontban hivatkozott küszöbértékeket attól függetlenül kell alkalmazni, hogy az érintett szervezet vagy nem pénzügyi vállalat súlyosan eladósodott-e.

Az a) és b) alpontban hivatkozott eredeti kitétség értékét az 575/2013/EU rendelet 389. és 390. cikkével összhangban kell kiszámítani azt megelőzően, hogy az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkével összhangban figyelembe veszik a hitelkockázat-mérséklési technikák és mentességek hatását, a 680/2014/EU végrehajtási rendelet 9. cikke szerinti adatszolgáltatásnak megfelelően.

9. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a vonatkozó tagállam érintett hatóságai mentességet biztosíthatnak azon belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k számára a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén, amelyek nem sértik meg a 8. pontban szereplő jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbértéket. A jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbérték alkalmazása során az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k francia nem pénzügyi vállalati szektor felé fennálló kitétségeinek jelentős jellegét, valamint a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nagy nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségeinek koncentrációját, és számukra ajánlott, hogy alkalmazzák a francia intézkedést a korábban mentességben részesített belföldön engedélyezett G-SII-kre és O-SII-kre a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén, amennyiben megsértették a 8. pontban szereplő jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbértéket. Az érintett hatóságokat az ERKT ösztönzi továbbá arra, hogy a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező, nagy nem pénzügyi vállalatok megnövekedett tőkeáttételéhez kapcsolódó rendszerkockázatokat jelezzék az országukban működő többi piaci résztvevő számára.
10. Ahol nincsenek a vonatkozó tagállamban engedélyezett G-SII-k és O-SII-k a banki prudenciális szabályozásuk szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén, amelyek francia nem pénzügyi vállalati szektor felé fennálló kitétsége meghaladja a 8. pontban szereplő jelentős jellegre vonatkozó küszöbértéket, a vonatkozó tagállamok érintett hatóságai dönthetnek úgy, hogy az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszában foglaltak szerint a francia intézkedés tekintetében nem biztosítják a viszonyosságot. Ebben az esetben az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k francia nem pénzügyi vállalati szektor felé fennálló kitétségeinek jelentős jellegét, valamint a belföldön engedélyezett G-SII-k és O-SII-k franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező nagy nem pénzügyi vállalatok felé fennálló kitétségeinek koncentrációját, és számukra ajánlott, hogy biztosítsák a viszonyosságot a francia intézkedés tekintetében, amennyiben valamely G-SII és O-SII a banki prudenciális szabályozása szerinti konszolidáció legmagasabb szintjén túllépi a 8. pontban szereplő jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbértéket. Az érintett hatóságokat az ERKT ösztönzi továbbá arra, hogy a franciaországi létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező, nagy nem pénzügyi vállalatok megnövekedett tőkeáttételéhez kapcsolódó rendszerkockázatokat jelezzék az országukban működő többi piaci résztvevő számára.
11. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a (8) bekezdésben hivatkozott jelentős jellegre vonatkozó kombinált küszöbérték a küszöbérték ajánlott maximális szintjét jelenti. A viszonyosságot biztosító érintett hatóságok ezért a javasolt küszöbérték alkalmazása helyett országukra vonatkozóan adott esetben meghatározhatnak alacsonyabb küszöbértéket, vagy az intézkedés tekintetében biztosíthatnak viszonyosságot a jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték nélkül.

Luxemburg:

Jogilag kötelező érvényű hitelfedezeti (LTV) korlátok a luxemburgi lakóingatlanokhoz kapcsolódó új jelzáloghitelek esetében, a hitelfelvevők különböző kategóriáira vonatkozó eltérő LTV-korlátokkal:

- 100 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző, első alkalommal vásárlókra;**
- 90 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző egyéb, azaz nem első alkalommal vásárló vevőkre. Ezt a korlátot arányosan, portfóliókeret útján hajtják végre. Konkrétan, a hitelezők az e hitelfelvevőknek nyújtott új jelzálogportfólió 15 %-át 90 % feletti, de a maximális 100 % mérték alatti LTV-vel bocsáthatják ki;**
- 80 %-os LTV-korlát vonatkozik az egyéb jelzáloghitelekre (ideértve a bérbeadásra vásárolt ingatlanok szegmensét is).**

I. Az intézkedés leírása

- A luxemburgi hatóságok jogilag kötelező érvényű LTV-korlátokat aktiváltak a Luxemburgban található lakóingatlanokhoz kapcsolódó új jelzáloghitelek tekintetében. A *Comité du Risque systémique* (Rendszerkockázati Bizottság) ajánlását ⁽¹⁾ követően a *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (a pénzügyi ágazat felügyelőbizottsága) ⁽²⁾ a Banque centrale du Luxembourg-gal együttműködve a hitelfelvevők három kategóriájára vonatkozó eltérő LTV-korlátokat aktivált. A három kategóriára külön alkalmazandó LTV-korlát a következő:

- 100 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző, első alkalommal vásárlókra;
- 90 %-os LTV-korlát vonatkozik az elsődleges lakóhelyüket megszerző egyéb, azaz nem első alkalommal vásárló vevőkre. Ezt a korlátot arányosan, portfóliókeret útján hajtják végre. Konkrétan, a hitelezők az e hitelfelvevőknek nyújtott új jelzálogportfólió 15 %-át 90 % feletti, de a maximális 100 % mérték alatti LTV-vel bocsáthatják ki;
- 80 %-os LTV-korlát vonatkozik az egyéb jelzáloghitelekre (ideértve a bérbeadásra vásárolt ingatlanok szegmensét is).

⁽¹⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽²⁾ CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

2. Az LTV az összes olyan hitel vagy hitelrészlet összegének, amelyek tekintetében a hitelfelvevő hitelnyújtáskor lakóingatlant jelölt meg fedezetként, az ingatlan hitelnyújtáskori értékéhez viszonyított aránya.
3. Az LTV-korlátok a tulajdon típusától függetlenül alkalmazandók (pl. teljes tulajdonjog, haszonélvezeti jog, állagvevő tulajdonjoga).
4. Az intézkedés minden olyan magánszektorbeli hitelfelvevőre vonatkozik, aki nem kereskedelmi célú lakóingatlan vásárlása céljából jelzáloghitelt vesz igénybe Luxemburgban. Az intézkedés akkor is alkalmazandó, ha a hitelfelvevő az ügylet lebonyolításához ingatlan-befektetési vállalathoz hasonló jogi struktúrát alkalmaz, valamint közös igénylések esetén is. A »lakóingatlan« magában foglalja az építési telket, függetlenül attól, hogy az építkezésre közvetlenül a vásárlás után vagy évekkel később kerül sor. Az intézkedés akkor is alkalmazandó, ha a kölcsönt a hitelfelvevőnek hosszú távú bérleti szerződéssel rendelkező ingatlan megvásárlására nyújtják. Az ingatlan célja lehet tulajdonosi használat vagy bérbeadás.

II. Viszonosság

5. Azon tagállamok számára, amelyek hitelintézetei, biztosítói és hitelnyújtást végző szakemberei (jelzáloghitelezők) közvetlen határokon átnyúló hitelen keresztül jelentős mértékű vonatkozó luxemburgi hitelkitettséggel rendelkeznek, ajánlott, hogy a luxemburgi intézkedés tekintetében országukban biztosítsák a viszonosságot. Ha országukban nem áll rendelkezésre ugyanaz az intézkedés minden vonatkozó, határokon átnyúló kitettség esetében, akkor az érintett hatóságoknak olyan rendelkezésre álló intézkedéseket kell alkalmazniuk, amely az aktivált makroprudenciális politikai intézkedéssel leginkább egyenértékű hatással jár.
6. A tagállamoknak az ERKT/2015/2 ajánlás D. ajánlásának megfelelően értesíteniük kell az ERKT-t arról, hogy viszonosságot biztosítottak a luxemburgi intézkedés tekintetében vagy de minimis mentességet alkalmaztak. Az értesítést legkésőbb a viszonosságot biztosító intézkedés elfogadásától számított egy hónapon belül, az ERKT honlapján közzétett megfelelő sablon használatával kell megküldeni. Az ERKT az értesítéseket közzéteszi az ERKT honlapján, és ezáltal tájékoztatja a nyilvánosságot a viszonosságot biztosító nemzeti határozatokról. Ez a közzététel tartalmazza a viszonosságot biztosító tagállam által alkalmazott mentességeket, valamint a szivárgások figyelemmel kísérésére és szükség esetén a cselekvésre vonatkozó kötelezettségvállalást.
7. A tagállamok számára ajánlott, hogy ezen ajánlás *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételétől számított három hónapon belül biztosítsák a viszonosságot az intézkedés tekintetében.

III. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték

8. A de minimis elv viszonosságot biztosító tagállamok általi esetleges alkalmazásának irányítása érdekében az intézkedéshez a jelentős jellegre vonatkozó két küszöbérték kapcsolódik: egy országspecifikus jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték és egy intézményspecifikus jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték. A Luxemburnak nyújtott, határokon átnyúló teljes jelzáloghitelezésre vonatkozó országspecifikus jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték 350 millió euro, ami a 2020 decemberi teljes belföldi lakóingatlan-alapú jelzálogpiac körülbelül 1 %-ának felel meg. A Luxemburnak nyújtott, határokon átnyúló teljes jelzáloghitelezésre vonatkozó intézményspecifikus jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték 35 millió euro, ami Luxemburgban a 2020 decemberi teljes belföldi lakóingatlan-alapú jelzálogpiac körülbelül 0,1 %-ának felel meg. A viszonosság csak akkor szükséges, ha mind az országspecifikus küszöbértéket, mind az intézményspecifikus küszöbértéket túllépik.

Norvégia

- az **Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) szerint Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó 2013/36/EU irányelv (a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD) 133. cikkével összhangban a norvég kitétségekre alkalmazott 4,5 %-os rendszerkockázati tőkepufferráta, a Norvégiában engedélyezett valamennyi hitelintézet vonatkozásában;**
- az **EGT-megállapodás szerint Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó 575/2013/EU rendelet (a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR) 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontjával összhangban a norvég lakóingatlan-kitétségekre alkalmazott, az átlagos kockázati súlyra vonatkozó 20 %-os alsó korlát a Norvégiában engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert használó hitelintézetek vonatkozásában;**
- a **Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontjával összhangban a norvég kereskedelmiingatlan-kitétségekre alkalmazott, az átlagos kockázati súlyra vonatkozó 35 %-os alsó korlát a Norvégiában engedélyezett, a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB módszert használó hitelintézetek vonatkozásában.**

I. Az intézkedés leírása

1. 2020. december 31. óta a Finansdepartementet (norvég pénzügyminisztérium) három intézkedést vezetett be, ezek: i. a norvég kitétségek tekintetében a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRD 133. cikke alapján egy rendszerkockázati tőkepuffer követelmény; ii. a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontja alapján egy alsó korlát a norvég lakóingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében; és iii. a Norvégiára és Norvégiában 2020. január 1-jén alkalmazandó CRR 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának vi. alpontja alapján egy alsó korlát a norvég kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében.
2. A rendszerkockázati tőkepufferráta mértéke 4,5 %, és a Norvégiában engedélyezett valamennyi hitelintézet belföldi kitétségeire alkalmazandó. A fejlett IRB-módszert nem használó hitelintézetek tekintetében azonban 2022. december 31-ig valamennyi kitétségre 3 %-os rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, azt követően pedig a belföldi kitétségekre megállapított rendszerkockázati tőkepufferráta 4,5 %.
3. A lakóingatlanok esetében a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlátot jelentő intézkedés egy intézményspecifikus alsó korlát a norvég lakóingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében, amely az IRB-módszert alkalmazó hitelintézetekre alkalmazandó. Az ingatlanok esetében a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlát a kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlagát érinti a lakóingatlan-portfólióban. A norvég lakóingatlan-kitétség alatt a Norvégiában ingatlannal fedezett lakossággal szembeni kitétségek értendők.
4. A kereskedelmi ingatlanok esetében a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlátot jelentő intézkedés egy intézményspecifikus alsó korlát a norvég kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly tekintetében, amely az IRB-módszert alkalmazó hitelintézetekre alkalmazandó. Az ingatlanok esetében a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlát a kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlagát érinti a kereskedelmiingatlan-portfólióban. A norvég kereskedelmiingatlan-kitétség alatt a Norvégiában ingatlannal fedezett vállalatokkal szembeni kitétségek értendők.

II. Viszonosság

5. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a norvég kitétségekre vonatkozó norvég intézkedések tekintetében biztosítsák a viszonosságot a 2013/36/EU irányelv 134. cikkének (1) bekezdésével, illetve az 575/2013/EU rendelet 458. cikkének (5) bekezdésével összhangban. Az illetékes hatóságok számára ajánlott, hogy az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2021/3 ajánlásával (***) módosított ezen ajánlásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 18 hónapon belül biztosítsák a viszonosságot a rendszerkockázati tőkepufferráta tekintetében, a 7. pont eltérő rendelkezésének kivételével. A norvég lakóingatlan- és kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súlyra alkalmazott alsó korlát tekintetében az ERKT/2015/2 ajánlásban előírt rendes három hónapos átmeneti időszakon belül kell biztosítani a viszonosságot.
6. Amennyiben az országukban ugyanazok a makroprudenciális politikai intézkedések nem elérhetőek, a C(2) ajánlással összhangban, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az ERKT-val való konzultációt követően az országukban elérhető olyan makroprudenciális politikai intézkedéseket alkalmazzanak, amelyek a fent említett intézkedésekkel, amelyek tekintetében a viszonosság biztosítása ajánlott, leginkább egyenértékű hatással rendelkeznek. Az illetékes hatóságok számára ajánlott, hogy az ezen ajánlás *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő 12 hónapon belül fogadják el a lakosságiingatlan- és kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súly alsó korlátjai tekintetében viszonosságot biztosító egyenértékű intézkedéseket, illetve a közzétételt követő 18 hónapon belül fogadják el a rendszerkockázati tőkepufferráta tekintetében viszonosságot biztosító egyenértékű intézkedéseket, a 7. pont rendszerkockázati tőkepufferre vonatkozó eltérő rendelkezésének kivételével.
7. Addig, amíg az (EU) 2019/878 irányelv az EGT-megállapodás feltételeivel összhangban alkalmazandóvá nem válik Norvégiára és Norvégiában, az érintett hatóságok oly módon és szinten biztosíthatnak viszonosságot a norvég rendszerkockázati tőkepufferre vonatkozó intézkedés tekintetében, amely figyelembe veszi a tagállamukban és Norvégiában alkalmazandó tőkekövetelmények közötti átfedéseket vagy eltéréseket, feltéve, hogy megfelelnek a következő elveknek:
 - a) kockázatfedezés: az érintett hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a norvég intézkedés által csökkenteni kívánt rendszerkockázatot megfelelő módon kezelik;
 - b) a szabályozási arbitrázs elkerülése és egyenlő versenyfeltételek biztosítása: az érintett hatóságoknak minimalizálniuk kell az elszivárgások és szabályozási arbitrázs lehetőségét, és szükség szerint haladéktalanul meg kell szüntetniük a szabályozási hézagot; az érintett hatóságoknak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítaniuk a hitelintézetek számára.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a lakóingatlan- és kereskedelmiingatlan-kitétségekre vonatkozó átlagos kockázati súlyra alkalmazott alsó korlátot jelentő intézkedések tekintetében.

III. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték

8. A de minimis elv – intézkedés tekintetében viszonyosságot biztosító – érintett hatóságok általi esetleges alkalmazásának irányítása érdekében az intézkedéshez a norvég kitétségeken alapuló, a jelentős jellegre vonatkozó intézményspecifikus küszöbérték kapcsolódik a következők szerint:
 - a) a rendszerkockázati tőkepufferráta esetében a jelentős jellegre vonatkozó küszöböt 32 milliárd NOK kockázattal súlyozott kitétségértékben határozzák meg, ami a hitelintézetek teljes kockázattal súlyozott kitétségértéke körülbelül 1 %-ának felel meg Norvégiában;
 - b) a lakóingatlanoknál a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlát esetében a jelentős jellegre vonatkozó küszöböt 32,3 milliárd NOK bruttó hitelnyújtásban határozzák meg, ami a norvég ügyfeleknek nyújtott bruttó fedezett lakáshitelek körülbelül 1 %-ának felel meg;
 - c) a kereskedelmi ingatlanoknál a kockázati súly tekintetében alkalmazott alsó korlát esetében a jelentős jellegre vonatkozó küszöböt 7,6 milliárd NOK bruttó hitelnyújtásban határozzák meg, ami a norvég ügyfeleknek nyújtott bruttó fedezett kereskedelmiingatlan-hitelek körülbelül 1 %-ának felel meg.
9. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a vonatkozó tagállam érintett hatóságai mentességet biztosíthatnak a belföldön engedélyezett azon hitelintézetek számára, amelyek kitétsége Norvégiában nem jelentős. A kitétségek akkor tekintendők nem jelentősnek, ha nem érik el a 8. pontban meghatározott, a jelentős jellegre vonatkozó intézményspecifikus küszöbértékeket. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbértékek alkalmazása során az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitétségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a norvég intézkedéseket a korábban mentesített, belföldön engedélyezett egyedi hitelintézetekre alkalmazzák, amennyiben túllépi a 8. pontban meghatározott, jelentős jellegre vonatkozó küszöbértékeket.
10. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a 8. pontban meghatározott, jelentős jellegre vonatkozó küszöbértékek a küszöbérték ajánlott maximális szintjeit jelentik. A viszonyosságot biztosító érintett hatóságok ezért a javasolt küszöbértékek alkalmazása helyett országukra vonatkozóan adott esetben meghatározhatnak alacsonyabb küszöbértékeket, vagy az intézkedések tekintetében biztosíthatnak viszonyosságot a jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték nélkül.
11. Ha valamely tagállamban nincs olyan engedélyezett hitelintézet, amely jelentős kitétségekkel rendelkezik Norvégiában, az érintett tagállam illetékes hatóságai az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakasza alapján dönthetnek úgy, hogy nem biztosítanak viszonyosságot a norvég intézkedések tekintetében. Ebben az esetben az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitétségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a norvég intézkedések tekintetében biztosítsák a viszonyosságot, amennyiben egy hitelintézet túllépi a megfelelő jelentős jellegre vonatkozó küszöbértéket.

Svédország

A Svédországban engedélyezett és a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításához az IRB-módszert használó hitelintézetekre az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott hitelintézet-specifikus, 25 százalékos alsó korlát a svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni kitétségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlaga tekintetében.

I. Az intézkedés leírása

1. Az 575/2013/EU rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontja vi. alpontjának megfelelően alkalmazott és a Svédországban engedélyezett, az IRB-módszert használó hitelintézetek számára előírt svéd intézkedést egy hitelintézet-specifikus, 25 százalékos alsó korlát alkotja a svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni kitétségek portfóliójára alkalmazott kockázati súlyok kitétséggel súlyozott átlaga tekintetében.
2. A kitétséggel súlyozott átlag az egyedi kitétségek 575/2013/EU rendelet 154. cikkével összhangban kiszámított kockázati súlyainak átlaga, a vonatkozó kitétségértékkel súlyozva.

II. Viszonyosság

3. Az 575/2013/EU rendelet 458. cikkének (5) bekezdésével összhangban a vonatkozó tagállamok érintett hatóságai számára ajánlott, hogy a svéd intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonyosságot azáltal, hogy azt a C(3) ajánlásban megjelölt határidőn belül a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó hitelintézetek Svédországban található fióktelepeire alkalmazzák.
4. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a svéd intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonyosságot azáltal, hogy azt a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó azon hitelintézetekre alkalmazzák, amelyek svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlanlal fedezett, lakossággal szembeni közvetlen kitétséggel rendelkeznek. A C(2) ajánlással összhangban az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy a C(3) ajánlásban megjelölt határidőn belül az aktiváló hatóság által Svédországban végrehajtott intézkedéssel azonos intézkedést alkalmazzanak.

5. Amennyiben az országukban ugyanaz a makroprudenciális politikai intézkedés nem elérhető, az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az ERKT-val való konzultációt követően az országukban elérhető olyan makroprudenciális politikai intézkedést alkalmazzanak, amely a fent említett intézkedéssel, amelynek tekintetében a viszonyosság biztosítása ajánlott, leginkább egyenértékű hatással rendelkezik. Az érintett hatóságok számára ajánlott, hogy az egyenértékű intézkedést legkésőbb ezen ajánlás *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételétől számított négy hónapon belül fogadják el.

III. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték

6. A de minimis elv – intézkedés tekintetében viszonyosságot biztosító – érintett hatóságok általi esetleges alkalmazásának irányítása érdekében az intézkedéshez 5 milliárd SEK összegű, a jelentős jellegre vonatkozó intézményspecifikus küszöbérték kapcsolódik.
7. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a vonatkozó tagállam érintett hatósági mentességet biztosíthatnak a belföldön engedélyezett, az IRB-módszert használó azon hitelintézetek számára, amelyeknek a svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitétsége nem jelentős, vagyis a jelentős jellegre vonatkozó 5 milliárd SEK összegű küszöbérték alatti kitétséggel rendelkeznek. A jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték alkalmazása során az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitétségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a svéd intézkedést a korábban mentesített, belföldön engedélyezett egyedi hitelintézetekre alkalmazzák, amennyiben azok túllépik az 5 milliárd SEK küszöbértéket.
8. Ahol nincsenek a vonatkozó tagállamban engedélyezett, Svédországban található fiókteleppel rendelkező vagy svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, ingatlannal fedezett, lakossággal szembeni közvetlen kitétséggel rendelkező olyan hitelintézetek, amelyek az IRB-módszert használják és svédországi illetőségű ügyfeleket érintő, 5 milliárd SEK vagy azt meghaladó mértékű, ingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitétséggel rendelkeznek, a vonatkozó tagállamok érintett hatósági dönthetnek úgy, hogy az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszában foglaltak szerint nem biztosítják a viszonyosságot a svéd intézkedés tekintetében. Ebben az esetben az érintett hatóságoknak figyelemmel kell kísérniük a kitétségek jelentős jellegét, és számukra ajánlott, hogy a svéd intézkedés tekintetében biztosítsák a viszonyosságot, amennyiben az IRB-módszert használó valamely hitelintézet túllépi az 5 milliárd SEK küszöbértéket.
9. Az ERKT/2015/2 ajánlás 2.2.1. szakaszával összhangban a jelentős jellegre vonatkozó 5 milliárd SEK küszöbérték a küszöbérték ajánlott maximális szintjét jelenti. A viszonyosságot biztosító érintett hatóságok ezért a javasolt küszöbérték alkalmazása helyett országukra vonatkozóan adott esetben meghatározhatnak alacsonyabb küszöbértéket, vagy az intézkedés tekintetében biztosíthatnak viszonyosságot a jelentős jellegre vonatkozó küszöbérték nélkül.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

(**) A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

(***) A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.”